

Nr. 296 *** NIEUWS VAN HER EN DER *** januari 2021
Uitgave van het Afrika-Europa Netwerk E-mail: cubr@knr.nl
Web: www.afrikaeuropanetwerk.nl

Vijf Afrikaanse helden van 2020

Elk jaar op 3 januari houdt de Katholieke Kerk in België een Afrikadag waarop wordt gecollecteerd voor projecten in Rwanda, Burundi en DR Congo. Kerknet.be zette dit jaar vijf Afrikanen in het zonnetje.

#1 Master KG: Dé zomerhit van 2020 was *Jerusalem* van de Zuid-Afrikaanse DJ Master Kgaogelo Moagi met de Zuid-Afrikaanse zangeres Nomcebo Zikode. Het nummer ging vanaf midden 2020 viraal als uitdaging om als groep te dansen. Nogal wat katholieke zusters namen de uitdaging aan, ook omdat de tekst van het lied erover gaat dat “Jeruzalem mijn thuis is. Ga met mij mee!” Voor wie de rage heeft gemist, kijk bijvoorbeeld op Youtube naar de vrolijke versie van de *Hermanas Agustinas Recoletas del Corazón de Jesus*.

#2 Kizito Mihigo: In een Rwandese cel werd de populaire zanger en kerkorganist Kizito Mihigo op 17 februari 2020 dood aangetroffen. Volgens de autoriteiten was het zelfmoord... Kizito was een Tutsi uit een katholieke familie die tijdens de genocide van 1994 volledig werd uitgemoord. Na de genocide ging hij bij het Rwandees Patriottisch Front (FPR) om zijn familie te wreken. Maar tijdens zijn (niet afgeronde) priesterstudies kwam hij op het spoor van vergeving en verzoening. Lange tijd stond hij in de gunst van het regime, maar in 2014 kwam hij in de problemen door het liedje *Igisobanuro cy'Urupfu* ('De betekenis van de dood'), waarin Mihigo alle slachtoffers van geweld op dezelfde lijn plaatste: zowel die van de genocide als die van wraakpartijen van het huidige regime. Wie in Rwanda pleit voor een meer genuanceerde visie op het verleden, riskeert zijn leven. Postuum kreeg Mihigo de Václav Havel Mensenrechtenprijs, een onderscheiding voor kunstenaars die zich verzetten tegen dictatuur. Een geldprijs van 60.000 euro gaat naar zijn stichting voor verzoening: de *Kizito Mihigo Foundation for Peace*.

#3 Kardinaal Antoine Kambanda: De 61-jarige aartsbisschop Antoine Kambanda van Kigali is de eerste kardinaal uit Rwanda. Hij werd in 1990 door paus Joannes Paulus II tot priester gewijd en was werkzaam aan diverse onderwijsinstellingen van de Kerk in Rwanda en als hoofd van de commissie Rechtvaardigheid en Vrede. In 2013 benoemde paus Franciscus hem tot bisschop van Kibungo, in het oosten van het land. In november 2018 volgde zijn benoeming als aartsbisschop van Kigali.

#4 Dr. Marie Belizaire: Marie Belizaire is een epidemioloog uit Haïti. Ze begon haar carrière met hiv-preventie in afgelegen gebieden van Haïti en werkte daarna aan de bestrijding van ebola in DR Congo, in het door geweld geteisterde Noord-Kivu. In 2020 ging ze aan de slag in de Centraal-Afrikaanse Republiek, waar ze te midden van etnisch geweld COVID-19 probeerde in te dammen. Vertrouwen winnen is het begin van de bestrijding van epidemieën. Marie Belizaire zocht eerst uit met welke groepen ze moest samenwerken: dat bleken o.a. motorrijders, vrouwenorganisaties, patiëntenverenigingen en sekswerkers. Ze ging zelfs met

milities aan tafel om vertrouwen op te bouwen. Belizaire merkte op: “Ik zeg nooit nee tegen een missie als ik mensen zie die mijn hulp nodig hebben. Als ik behulpzaam ben, maakt dat me mijn leven waard.”

#5 Benedicte Mundele: De 27-jarige Benedicte Mundele richtte in 2012 *Surprise Tropical* op, een voedingswinkel en kantine met gezonde afhaalmaaltijden in de buitenwijken van Kinshasa (DR Congo). Via de winkel werkt ze ook aan bewustmaking rond gezonde voeding en armoedebestrijding. Op haar 16de trad ze toe tot de *Kuvuna Foundation*. Inmiddels heeft ze een leidende functie in die stichting. Ze zette er een programma op voor jonge initiatiefnemers. (Bron: *kerknet.be*)

Vluchtelingenkinderen in Oeganda krijgen les via de radio

Vluchtelingenkinderen in Oeganda krijgen tijdens de coronacrisis les op afstand. Dat concept mag wereldwijd navolging krijgen, vinden betrokken hulporganisaties.

Bijna 15 miljoen kinderen in Oeganda zaten tijdens de lockdown van half maart noodgedwongen thuis. Tot de meest kwetsbaren onder deze kinderen behoren vluchtelingenkinderen. Volgens hulporganisatie *Save the Children* telt Oeganda het hoogste aantal vluchtelingen op het gehele Afrikaanse continent. Na hun vlucht gaan kinderen soms jarenlang niet naar school. Twee jaar geleden lanceerde de Oegandese regering in samenwerking met lokale en internationale humanitaire en ontwikkelingspartners het *Education Response Plan for Refugees and Host Communities* (ERP). Dit onderwijsplan is uniek in de wereld. Het richt zich op kinderen en jongeren in twaalf verschillende districten van Oeganda. Het aantal vluchtelingenkinderen dat naar school kan, steeg tussen 2017 en 2019 van 53 procent naar 75 procent van alle kinderen.

De drijvende kracht achter het plan is de organisatie Education Cannot Wait (ECW), het eerste wereldwijde fonds dat zich richt op onderwijs in noodsituaties. ECW heeft drieënhalve jaar gewerkt aan de ontwikkeling en de uitvoering van het plan, goed voor een voorlopig kostenplaatje van 33 miljoen dollar. Die kosten zullen verder oplopen tot 389 miljoen dollar, verwacht het fonds.

Via ERP-partners in vluchtelingenkampen ontvangen kinderen leermaterialen. Zo kunnen zij van thuis uit les volgen. Meteen aan het begin van de coronacrisis heeft ECW extra fondsen aangeboden om dit soort afstandsonderwijs te faciliteren. Samen hebben de betrokken organisaties maar liefst 38.000 onderwijskits rondgedeeld. Het consortium van hulporganisaties heeft daarnaast meer dan negenhonderd radio's op zonnepanelen verdeeld. Op die manier kunnen vluchtelingenkinderen uit de armste huishoudens lessen beluisteren via de radio. “In tijden van crisis is het cruciaal om te blijven lesgeven”, zegt Yasmine Sherif, directeur van ECW, daarover. “Onderwijs beschermt kwetsbare meisjes en jongens die een hoog risico lopen permanent uit te vallen als de lessen lang onderbroken worden. Als dat gebeurt, lopen meisjes een hoger risico op kindhuwelijken en ongewenste zwangerschappen op jonge leeftijd.”

Save the Children noemt het vluchtelingenbeleid in Oeganda een voorbeeld voor andere landen en ziet de huidige situatie als een test voor de internationale gemeenschap. “Nu moeten ze hun woorden omzetten naar daden en de verantwoordelijkheid voor de vluchtelingencrisis eerlijk verdelen”, klinkt het op hun website. (Bron: *MO**, 25/12/2020)